

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — संख्या तीन

भविष्यसूचक आधारहरूको उद्घाटन: प्रकाश र सत्यको मार्गको अध्ययन

Jeff Pippenger

2023-08-21

“यसरी सत्यका बहुमूल्य रत्नहरूको खोजीमा खेतको अन्वेषण गर्दा र खनेर हेर्दा, लुकेका खजानाहरू चित्र सकिन्छ। अनपेक्षित रूपमा हामी बहुमूल्य अयस्क भेट्छौं, जसलाई संकलन गरी निधिका रूपमा राख्नुपर्छ। अनि यो खोजी निरन्तर जारी रहनुपर्छ। अहिलेसम्म फेला परेको खजानाको धेरै अंश सतहकै नजिक रहेको छ, र सजिलै प्राप्त गरिएको छ। जब खोजी उचित रीतिरेखाअनुसार सञ्चालन गरिन्छ, तब शुद्ध समझ र हृदय कायम राख्न हरेक प्रयास गरिन्छ। जब मन खुला राखिन्छ र प्रकाशको क्षेत्रलाई निरन्तर अन्वेषण गरिरहन्छ, तब हामी सत्यका समृद्ध भण्डारहरू फेला पार्नेछौं।

“पुराना सत्य नयाँ पक्षहरूमा प्रकट गरिनेछ, र सत्यहरू देखा पर्नेछन् जो खोजीको क्रममा बेवास्ता गरिएका थिए। शक्तिशाली सत्यहरू त्रुटिको कुतर्कमुनि गाडिएका छन्, तर तिनीहरू लगनशील खोजीकर्ताले भेट्छन्। जब उसले सत्यका बहुमूल्य रत्नहरूको खजानाघर फेला पार्छ र खोल्दछ, त्यो कुनै लुटाई होइन; किनकि यी रत्नहरूको कदर गर्ने सबैले तिनीहरूलाई पाउन सक्छन्, र त्यसपछि तिनीहरूका पनि अरूहरूका निम्ति खोल्न सकिने खजानाघर हुन्छ। जसले बाँड्दछ, उसले आफूलाई खजानाबाट वञ्चित गर्दैन; किनकि जब उसले अरूहरूलाई आकर्षित गर्ने रीतिले प्रस्तुत गर्न सकियोस् भनेर त्यसलाई जाँच्दछ, उसले नयाँ खजानाहरू भेट्छन्....”

“जो सत्यका शिक्षकहरूका रूपमा मानिसहरूको सामु उभिन्छन्, तिनीहरूले महान् विषयहरूसँग जुझ्नुपर्छ। तिनीहरूले तुच्छ विषयहरूको चर्चा गर्दै बहुमूल्य समय व्यतीत गर्नु हुँदैन। तिनीहरूले वचनको अध्ययन गर्नु, र वचन नै प्रचार गर्नु। वचन तिनीहरूको हातमा तीक्ष्ण, दुइधारे तरवारझैं रहोस्। त्यसले विगतका सत्यहरूको साक्षी देओस् र भविष्यमा के हुने हो सो देखाओस्।

“धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरूले समग्रलाई आलोकित गर्ने भएकाले भविष्यवाणीका सबै महान् सत्यहरूमाथि बढी प्रकाश चम्किनेछ, र तिनीहरू ताजगी र दीप्तिमा देखिनेछन्।” Manuscript Releases, volume 1, 37-40.

मलाई विश्वास छ कि प्रकाशितवाक्यको पुस्तक हुँदै अघि बढ्न आरम्भ गर्दा सन्दर्भका लागि सुदृढ आधार रहोस् भनेर मैले अघिल्ला लेखहरूद्वारा पर्याप्त भविष्यसूचक प्रतीकात्मक प्रस्तुतिहरू अब स्थापित गरिसकेको छु। यदि तपाईं यी लेखहरू अनलाइन पढिरहनुभएको छ भने, यी लेखहरू मितिको क्रमअनुसार रहेका छन् भन्ने कुरा तपाईंले बुझ्नुहुन्छ भन्ने मेरो आशा छ। म बुझ्छु कि यी लेखहरू पछ्याइरहेका कतिपय व्यक्ति मैले साझा गरिरहेको अधिकांश विषयसँग परिचित छन्, र सम्पूर्ण पुनरुक्तिका लागि म उनीहरूसमक्ष क्षमायाचना गर्दछु। मैले सम्हालिरहेका सत्यताहरूका लागि पर्याप्त बाइबलीय आधार प्रस्तुत गर्ने प्रयास गरिरहेको छु, ताकि Future for America ले प्रयोग गर्ने सिद्धान्तहरूसँग नयाँ रहेको कसैले पनि, यद्यपि उसमा हामीमध्ये धेरैलाई पहिले नै परिचित रहेका यी अवधारणाहरूबारे केही परिचयको अभाव हुन सक्छ, तिनलाई बुझोस् र संलग्न रहिरहोस्।

प्रकाशको पुस्तकमा केही अत्यन्त शक्तिशाली सत्यहरू उद्घाटित भएका छन्, जसलाई हालसालैसम्म मैले कहिल्यै चिनेको थिइनँ। म ती सत्यहरूलाई साझा गर्नुअघि तिनको समर्थनमा भविष्यवाणीसम्बन्धी आधार निर्माण गर्ने प्रयास नगरीकनै सार्वजनिक क्षेत्रमा प्रस्तुत गर्न सक्थँ, तर ती सत्यहरू यति नयाँ र यति गम्भीर छन् कि ती सत्यहरूलाई टिकाउने कुनै आधारबिना तिनलाई साझा गर्न म इच्छुक भएको छैन; र मेरो विश्वासमा ती सत्यहरू नै प्रकाशको पुस्तकको उन्मोचनको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जुन अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि ठीकै हुन्छ।

अनि उहाँले मलाई भन्नुभयो, “यस पुस्तकको भविष्यवाणीका वचनहरूमा मोहोर नलगाऊ; किनकि समय नजिक आएको छ। जो अधर्मी छ, ऊ अझै अधर्मी नै रहोस्; र जो अशुद्ध छ, ऊ अझै अशुद्ध नै रहोस्; र जो धर्मी छ, ऊ अझै धर्मी नै रहोस्; र जो पवित्र छ, ऊ अझै पवित्र नै रहोस्।” प्रकाश २२:१०, ११।

येशूले सत्यको शिक्षा दिने विषयमा एउटा सिद्धान्त प्रस्तुत गर्नुभयो, जुन यहाँ लागू हुन्छ भन्ने म विश्वास गर्छु। यो सिद्धान्त पवित्र आत्माको कार्यको पहिचानभित्र स्थापित गरिएको छ।

अनि जब उहाँ आउनुहुन्छ, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा दोषी ठहराउनुहुनेछ: पापको विषयमा, किनकि तिनीहरूले ममाथि विश्वास गर्दैनन्; धार्मिकताको विषयमा, किनकि म मेरा पिताकहाँ जान्छु, र तिमीहरूले मलाई फेरि देख्नेछैनौ; न्यायको विषयमा, किनकि यस संसारको शासक न्याय गरिएको छ। मैले तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझ धेरै कुराहरू छन्, तर तिमीहरू अहिले ती सहन सक्दैनौ। तर जब उहाँ, सत्यको आत्मा, आउनुहुन्छ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै सत्यतर्फ डोर्‍याउनुहुनेछ: किनकि उहाँले आफ्नै तर्फबाट बोल्नुहुनेछैन; तर उहाँले जे सुन्नुहुन्छ, त्यही बोल्नुहुनेछ: अनि उहाँले तिमीहरूलाई आउने कुराहरू देखाउनुहुनेछ। उहाँले मेरो महिमा गर्नुहुनेछ: किनकि उहाँले मेरैबाट ग्रहण गर्नुहुनेछ, र तिमीहरूलाई देखाउनुहुनेछ। यूहन्ना १६:८-१६।

जब ख्रीष्टले भन्नुभयो, “मसँग तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने अझ धेरै कुरा छन्, तर तिमीहरूले अहिले तिनलाई सहन सक्दैनौ,” तब यसले मेरो यस विश्वासलाई समर्थन गर्दछ कि अहिले साँच्चै धेरै कुरा साझा गर्न बाँकी छन्, तर ती सत्यहरू निर्माण गरिने आधारस्वरूप पहिले एक तर्कसंगत पूर्वाधार हुनु आवश्यक छ। यसो भनिरहँदा, अधिल्ला पदहरूले पवित्र आत्मा “संसारलाई पाप, धार्मिकता, र न्यायको विषयमा” ताडना दिनुहुने कार्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका रूपमा तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशलाई चिनाउँछन्। ती तीन सन्देशहरू नै अन्तिम चेतावनीका सन्देश हुन्, यसैले पवित्र आत्माको कार्यलाई चिनाउने यो खण्ड एक महत्त्वपूर्ण साक्ष्य हो, किनकि यसले यो जोड दिन्छ कि सन्देश क्रमशः बुझिँदै जान्छ, र यो केवल तिनीहरूले मात्र बुझ्छन् जससँग पवित्र आत्माको तेल छ। यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तकमा, संसारको अन्त्यमा आफू शबाथको आराधना गर्ने सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट हो भनी चिनाउँदा, ठीक यही सत्यको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडि तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर सुनेँ। प्रकाश १:१०।

संसारको अन्त्यमा रहेका ती सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्टहरू, जसले प्रकाशको पुस्तकमा नखोलिएको सन्देश बुझ्नेछन्, त्यसो गर्नेछन् किनकि तिनीहरू “आत्मामा” हुनेछन्। त्यस दृष्टान्तको सन्दर्भमा, जसले “एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ” भनेर हामीलाई बताइएको छ, यूहन्ना एक बुद्धिमान् कुमारी हो, किनकि उससँग आत्माको तेल छ। उसले संसारको अन्त्यमा रहेका ती बुद्धिमान् कुमारीहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले आफ्नै “पछि”बाट आएको एक महान् आवाज सुन्छन्। उसको “पछि”बाट आएको “आवाज” अर्को पदमै पहिचान गरिएअनुसार अल्फा र ओमेगा हो, र त्यस आवाजले उसलाई पुराना बाटाहरूमा फर्केर त्यहीं हिँड्नु भनी सूचित गर्दछ।

यसरी परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “बाटाहरूमा उभिएर हेर, र प्राचीन मार्गहरूका विषयमा सोध, असल बाटो कहाँ छ; त्यही बाटोमा हिँड, अनि तिमीहरूले आफ्ना प्राणका लागि विश्राम पाउनेछौ।” तर तिनीहरूले भने, “हामी त्यसमा हिँड्नेछैनौं।” यर्मिया ६:१६।

यर्मियाले उल्लेख गरेका “विश्राम” अन्तिम वर्षाको समयमा हुने पवित्र आत्माको उण्ड्याइ हो। अर्को पदमा यर्मियाले एडभेन्टवादका आधारहरू (पुराना मार्गहरू) तर्फ फर्कन र तिनमा हिँड्न इन्कार गर्ने मूर्ख कुँवारीहरूबारे दोस्रो दृष्टान्त प्रस्तुत गर्छन्।

मैले तिमीहरूमाथि पहरेदारहरू पनि खटाएँ, यसो भन्दै, “तुरहीको आवाज सुन।” तर तिनीहरूले भने, “हामी सुन्दैनौं।” यर्मिया ६:१७।

जब यूहन्नाले आफ्नो पछाडिबाट उसलाई पुराना मार्गहरू वा एड्भेन्टिज्मका आधारहरूतर्फ निर्देश गर्ने स्वर सुन्छ, उसले सुनेको त्यो स्वर तुरहीजस्तै हुन्छ। त्यो स्वर परमेश्वरले एड्भेन्टिज्ममाथि नियुक्त गर्नुभएको “पहरेदारहरू” मार्फत प्रवाहित हुन्छ। न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्ने पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रचारको क्रममा एड्भेन्टिज्मको प्रारम्भमा चेतावनीको तुरही फुक्ने पहरेदार पिता मिलर हुनुहुन्थ्यो। तर यूहन्नाले विशेष रूपमा न्यायको समापनको घोषणा गर्ने तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश प्रचार गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। उसले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ जो मिलरको कार्यद्वारा परमेश्वरले खडा गर्नुभएका आधारहरूमा फर्कन्छन्।

हामीले वर्षौंदेखि बारम्बार देखाएका छौं, (र यो हबक्कूकका तालिकाहरूमा पाउन सकिन्छ), कि पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश “परमेश्वरसँग डराओ” पापको दोषी ठहराउनका लागि हो, र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा धार्मिकता प्रकट हुन्छ तथा तेस्रोले न्यायलाई चिन्हित गर्छ। यी तीन स्वर्गदूतका तीन चरणहरू हुन्, र पवित्र आत्माको कार्यका पनि तीन चरणहरू नै हुन्। ती तीन चरणहरू हिब्रू भाषाको “सत्य” भनेर अनुवाद गरिने शब्द बनाउने तीनवटा हिब्रू अक्षरद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यूहन्ना सोह्रको उक्त अंशमा, येशू परमेश्वरका जनहरूलाई “सम्पूर्ण सत्य” मा अगुवाइ गर्ने पवित्र आत्माको कार्यबारे बोलिरहनुभएको छ, साथै उनीहरूलाई “आउने कुराहरू” पनि देखाउँदै हुनुहुन्छ। तैपनि येशू भन्नुहुन्छ कि उहाँसँग “तिमीहरूलाई भन्नुपर्ने धेरै कुराहरू छन्, तर तिमीहरू अहिले ती सहन सक्दैनौ।”

मलाई आशा छ कि “सत्य” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको केही महत्त्व तपाईंले बुझ्नुभएको छ। किनकि हामीले भर्खरै मात्र त्यस प्रतीकलाई हाम्रो अध्ययनमा लागू गर्न आरम्भ गरेका छौं। प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूमा परमेश्वर र मानिसबीचको सञ्चार-प्रक्रिया पहिचान गरिएको छ। प्रकाशको पुस्तकले ईश्वरत्वको त्रिविध स्वरूपलाई चिनाउनेभन्दा पहिले नै यो पहिचान गरिएको छ। यसले प्रकाशको पुस्तकका अन्तिम पदहरूमा दोस्रो साक्षी पाउँछ, र यसरी “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” लागू गर्ने आधारमा यसले अझ बढी ज्योति उत्पन्न गर्छ।

त्यसपछि जब हामी उत्पत्ति 1:1-2:3 थप्छौं, तब हामी तेस्रो साक्षी र अर्को एक भविष्यसूचक रेखा पाउँछौं, जसलाई प्रकाशको पुस्तकको आरम्भ र अन्त्यमा रहेका अघिल्ला दुई रेखाहरूमा राख्न सकिन्छ।

त्यसपछि, आउनुहुने एलियाहको पहिचान गराउने पुरानो नियमको अन्तिम प्रतिज्ञा थप्दा, हामीसँग चारवटा भविष्यसूचक रेखाहरू हुन्छन्।

त्यसपछि हामी नयाँ करारको पहिलो अध्यायलाई थप्छौं, र सबै रेखाहरूमा अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्त लागू गर्दा बाइबलमा पाइने परम सन्देशलाई एकसाथ राख्न हामीसँग पाँचवटा रेखाहरू हुन्छन्। यदि हामीले पहिल्यै पहिचान गरिसकेका ती पाँच रेखाहरूमा सर्वत्र यही सिद्धान्त लागू गरेर तिनलाई पूर्ण बनायौं भने, हामीले मत्तीको अन्त्य र यूहन्नाको अन्त्यले ती सबै पाँच “पहिलो र अन्तिम” भविष्यवाणीमूलक रेखाहरूले साक्षी दिने उही जानकारीको साक्षी दिएको देखिने अपेक्षा गर्नुपर्छ, जसलाई हामी विचार गरिरहेका छौं।

प्रकाशितवाक्यको पुस्तकमा खोलेर देखाउँदै गरेको सन्देश स्थापित गरिएको छ, त्यसैले अन्य रेखाहरूका लागि यही सन्दर्भबिन्दु हो, र यो त्यस कुरासँग सहमत छ कि सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ, “बाइबलका सबै पुस्तकहरू प्रकाशितवाक्यमा भेटिन्छन् र त्यहीँ अन्त्य हुन्छन्।” प्रकाशितवाक्यको पुस्तकका पहिलो तीन पदहरूको सन्देशले परमेश्वरले आफ्नो वचन यूहन्नालाई लेखी मण्डलीहरूका पठाउनका लागि कसरी प्रसारित गर्नुहुन्छ भन्ने प्रक्रियालाई पहिचान गराउँछ। नयाँ करारको पहिलो पुस्तकले, पहिले नै उल्लेख गरिएझैं, येशू ख्रीष्टको वंशावली प्रस्तुत गर्दछ, र त्यो अत्यन्तै सूचनाप्रद एउटा बुँदाबाट सुरु हुन्छ।

येशू ख्रीष्टको वंशावलीको पुस्तक, दाऊदका पुत्र, अब्राहामका पुत्र। मत्ती १:१।

“दाऊदका पुत्र” भन्ने विषयद्वारा—जुन विषयलाई यहूदीहरूले आरम्भ र अन्त्यको बाइबलीय सिद्धान्त बुझेका भए मात्र बुझ्न सक्थे—येशूले कुतर्क गर्ने यहूदीहरूसितको आफ्नो प्रत्यक्ष अन्तर्क्रिया तिनीहरूलाई निःशब्द पारेर समाप्त गर्नुभयो। तिनीहरूले त्यो बुझेन्, र अधिकांश एड्भेन्टिस्टहरूले पनि बुझ्दैनन्। इतिहास दोहोरिने सिद्धान्तको विरुद्ध तर्क गर्न चाहने जो कोहीले प्राचीन इसाएलले आधुनिक इसाएलको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ भन्ने कुरा आफूले नबुझेको

देखाउँछ; र त्यो सिद्धान्तमा विश्वास गर्न तिनीहरूको अनिच्छा, प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा उही सिद्धान्त बुझ्न नचाहने त्यही अनिच्छाकै समान हो। यहूदीहरूलाई दिनुभएको आफ्नो अन्तिम पहेलीमा, “दाऊदका प्रभु” कसरी “दाऊदका पुत्र” पनि हुन सक्थे? भन्ने पहेलीतर्फ तिनीहरूलाई निर्देशित गरेर, येशूले त्यस सिद्धान्तलाई प्रस्तुत गर्नुभयो।

यूहन्ना अध्याय १ ले यो चिन्हित गर्दछ कि आदि मा वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, र वचन नै परमेश्वर हुनुहुन्छ, अनि वचनले सबै थोक सृष्टि गर्नुभयो। निःसन्देह, यो हामीले सन्दर्भ गरिरहेका अन्य कथनहरूसँग मेल खान्छ। अनि यदि हामी त्यसपछि यूहन्नाको सुसमाचारका अन्तिम शब्दहरू विचार गर्छौं भने, हामी देख्छौं कि येशूले आफू कसरी मर्नुहुनेछ भनी वर्णन गर्नुभएको सुनेपछि पत्रुसले प्रेरित यूहन्नाको विषयमा के हुनेछ भनेर येशूलाई सोध्छन्।

पत्रुसले तिनलाई देखेर येशूसित भने, “प्रभु, अनि यस मानिसको के हुनेछ?” येशूले उसलाई भन्नुभयो, “यदि म चाहूँ कि म नआउञ्जेल ऊ रहिरहोस् भने, त्यसले तिमीलाई के? तिमी मलाई पछ्याऊ।” तब यो कुरा भाइहरूका बीचमा फैलियो कि त्यो चेला मर्नेछैन। तर येशूले उसलाई “ऊ मर्नेछैन” भन्नुभएको थिएन; तर, “यदि म चाहूँ कि म नआउञ्जेल ऊ रहिरहोस् भने, त्यसले तिमीलाई के?” भन्नुभएको थियो। यही त्यो चेला हो, जसले यी कुराहरूका विषयमा साक्षी दिन्छ र यी कुराहरू लेख्यो; अनि हामी जान्दछौं कि उसको साक्षी सत्य छ। येशूले गर्नुभएका अरू पनि धेरै कुराहरू छन्; ती प्रत्येकलाई लेखिने हो भने, मेरो विचारमा, लेखिनुपर्ने पुस्तकहरू संसार आफैले पनि अटाउन सक्दैनथ्यो। आमेन। यूहन्ना 21:21-25।

पत्रुसले यूहन्ना कसरी मर्नेछ, वा यूहन्ना मर्नेछ कि मर्नेछैन भनेर समेत जान्न चाहन्थे। उक्त खण्डमा यो उत्तर दुई पटक दोहोरिएको छ, जब येशूले यसरी भन्नुभयो र त्यसपछि यूहन्नाले फेरि दोहोर्याए, “यदि म चाहन्छु कि ऊ [यूहन्ना] म नआउञ्जेलसम्म रहिरहोस्, त्यसले तँलाई के?” यूहन्ना येशूको दोस्रो आगमनसम्म जीवित रहे।

तपाईंले इतिहासको पुनरावृत्तिमा विश्वास गर्नुभयो भने मात्र, र साथै पुनरावृत्त हुन लागिरहेको इतिहास संसारको अन्त्यमा नै पुनरावृत्त हुन्छ भन्ने कुरा पनि मान्नुभयो भने मात्र, त्यो “सत्य” देख्न वा सुन्न सक्नुहुन्छ। यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तक लेख्दा उनी संसारको अन्त्यमा नै थिए। यूहन्नाको सुसमाचारको अन्तिम पुस्तक आरम्भ र अन्त्यका अन्य रेखाहरूसँग सहमत छ, किनकि यसले यूहन्नालाई दोस्रो आगमनतर्फ डोर्याउने घटनाहरूको इतिहासमा स्थापित गर्दछ, जहाँ उनले—अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गर्नेहरूका प्रतिनिधित्व गर्दै—त्यो सन्देश मण्डलीहरूकहाँ पठाउँछन्।

“प्रारम्भिक ख्रीष्टियनहरूका दिनहरूमा, ख्रीष्ट दोस्रो पटक आउनुभयो। उहाँको पहिलो आगमन बेथलेहेममा भयो, जब उहाँ शिशुको रूपमा आउनुभयो। उहाँको दोस्रो आगमन पटमोस टापुमा भयो, जब उहाँले आफ्नो महिमामा प्रकाशक यूहन्नालाई आफूलाई प्रकट गर्नुभयो, जसले उहाँलाई देख्दा ‘उहाँका चरणमा मरेझैं भएर ढले।’ तर ख्रीष्टले उनलाई त्यो दृश्य सहन सक्ने सामर्थ्य दिनुभयो, र त्यसपछि एशियाका मण्डलीहरूलाई लेखनका लागि उनलाई एउटा सन्देश दिनुभयो, जसका नामहरूले प्रत्येक मण्डलीका विशेषताहरू वर्णन गर्दछन्।”

“ख्रीष्टले आफ्ना सेवक अगमवक्ता समक्ष प्रकट गर्नुभएको ज्योति हाम्रो निम्ति हो। उहाँको प्रकाशमा तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देश, र ठूलो शक्तिसहित स्वर्गबाट अवतरण गर्ने तथा आफ्नो महिमाले पृथ्वीलाई प्रकाशमान पार्ने स्वर्गदूतको विवरण दिइएको छ। त्यसमा अन्तिम दिनहरूमा रहने दुष्टताको विरुद्ध, र पशुको छापको विरुद्ध चेतावनीहरू छन्। हामीले यस सन्देशलाई केवल पढ्ने र बुझ्ने मात्र होइन, तर कुनै अनिश्चित ध्वनिविना यसलाई संसारमा घोषणा पनि गर्नुपर्छ। यूहन्नालाई प्रकट गरिएका यी कुराहरू प्रस्तुत गर्दा, हामी जनतालाई जागृत पार्न सक्षम हुनेछौं।” Manuscript Releases, volume 19, 41.

यूहन्नाको सुसमाचारको अन्त्यले प्रकाशको पुस्तकका पहिलो तीन पदहरूमा रहेको सञ्चार प्रक्रियालाई पहिचान गर्दछ, किनकि यसले यूहन्नालाई भविष्यवाणीगत रूपमा दोस्रो आगमनको इतिहासभित्र अवस्थित गराउँछ। यसरी, येशूको पहिलो “दोस्रो आगमन” (पातमोस) लाई उहाँको अन्तिम “दोस्रो आगमन” को उदाहरणका रूपमा प्रयोग गरिन्छ। यो हामीले विचार गरिरहेका अन्य रेखाहरूसँग पूर्ण रूपमा मिल्दछ, किनकि यसले यूहन्नालाई संसारको अन्त्यमा, पातमोसमा, जहाँ उनले येशू ख्रीष्टको प्रकाश प्राप्त गर्छन्, त्यहीँ प्रस्तुत गर्दछ। मत्तीको पुस्तकको अन्त्यको

बारेमा के?

तब एघार जना चेलाहरू गालीलतर्फ गए, त्यस डाँडामा जहाँ येशूले उनीहरूलाई भेट्न नियुक्त गर्नुभएको थियो। अनि जब उनीहरूले उहाँलाई देखे, तिनीहरूले उहाँको आराधना गरे; तर कसैकसैले शङ्का गरे। तब येशू तिनीहरूकहाँ आउनुभयो र तिनीहरूलाई यसो भन्दै बोल्नुभयो, “स्वर्गमा र पृथ्वीमा सबै अधिकार मलाई दिइएको छ। त्यसकारण जाओ, र सबै जातिहरूलाई चेला बनाओ, तिनीहरूलाई पिताको, पुत्रको, र पवित्र आत्माको नाउँमा बप्तिस्मा दिंदै; मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाउँदै; र हेर, युगको अन्त्यसम्म सधैं म तिमीहरूका साथमा छु।” आमेन। मत्ती २८:१६-२०।

उक्त खण्डमा सबै शक्ति येशूलाई दिइएको छ, र निस्सन्देह यो उहाँको सृष्टिकर्ता-शक्ति हुनेछ। त्यसपछि उहाँले पिता, पुत्र, साथै उत्पत्ति एकमा पानीमाथि सञ्चरण गर्नुहुने पवित्र आत्मा, र परमेश्वरको सिंहासनको सामु रहेका सात आत्माहरूको नाममा बप्तिस्मा दिनुपर्ने आज्ञा दिनुहुन्छ। यो खण्डले ख्रीष्टियनहरूले स्वर्गीय त्रयका तीन व्यक्तिहरूलाई तीन पृथक् सत्ता-स्वरूपका रूपमा स्वीकार गर्नुपर्छ भनी पहिचान गराउँछ। मत्तीको अन्त्यभागले अन्य छवटाले जस्तै यी पङ्क्तिहरूमा थप गर्दछ।

“ख्रीष्टले बप्तिस्मालाई उहाँको आत्मिक राज्यमा प्रवेशको चिन्ह बनाउनुभएको छ। पिता, पुत्र, र पवित्र आत्माको अधिकारान्तर्गत रहेको भनी मान्यता पाउन चाहने सबैले पालन गर्नुपर्ने सकारात्मक सर्त उहाँले यसलाई बनाउनुभएको छ। मानिसले मण्डलीमा घर पाउनुभन्दा अघि, परमेश्वरको आत्मिक राज्यको संघार नाघ्नुभन्दा अघि, उसले यो दिव्य नामको छाप ग्रहण गर्नुपर्छ, ‘यहोवा हाम्रा धार्मिकता हुनुहुन्छ।’ यर्मिया २३:६।

“बप्तिस्मा संसारको एक अत्यन्त गम्भीर परित्याग हो। जो पिताको, पुत्रको, र पवित्र आत्माको त्रिएक नाममा बप्तिस्मा लिन्छन्, तिनीहरूले आफ्नो ख्रीष्टिय जीवनको प्रवेशद्वारमै सार्वजनिक रूपमा घोषणा गर्छन् कि तिनीहरूले शैतानको सेवा त्यागेका छन्, र स्वर्गीय राजाका सन्तान, राजकीय परिवारका सदस्य भएका छन्। तिनीहरूले यस आज्ञाको पालन गरेका छन्, ‘तिनीहरूका बीचबाट निस्केर आओ, र अलग होओ, ... अनि अशुद्ध वस्तुलाई नछोओ।’ अनि तिनीहरूका निम्ति यो प्रतिज्ञा पूरा हुन्छ, ‘म तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नेछु, र तिमीहरूका पिता हुनेछु, अनि तिमीहरू मेरा छोराछोरी हुनेछौ, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ २ कोरिन्थी ६:१७, १८।”

“जब ख्रीष्टियनहरू बप्तिस्माको गम्भीर विधिमा सहभागी हुन्छन्, तब उहाँले आफू प्रति सत्यनिष्ठ रहने भनी तिनीहरूले गर्ने प्रतिज्ञालाई अभिलेख गर्नुहुन्छ। यो प्रतिज्ञा तिनीहरूको निष्ठाको शपथ हो। तिनीहरू पिता, पुत्र, र पवित्र आत्माको नाउँमा बप्तिस्मा लिन्छन्। यसरी तिनीहरू स्वर्गका तीन महान् शक्तिहरूसँग एकताबद्ध हुन्छन्। तिनीहरूले संसारलाई त्याग्ने र परमेश्वरको राज्यका व्यवस्थाहरू पालन गर्ने प्रतिज्ञा गर्छन्। अबदेखि तिनीहरू जीवनको नवीनतामा हिँड्नुपर्छ। अब तिनीहरूले मानिसहरूका परम्पराहरू पछ्याउनु हुँदैन। अब तिनीहरूले बेइमान उपायहरू अनुसरण गर्नु हुँदैन। तिनीहरूले स्वर्गको राज्यका विधिहरूको आज्ञापालन गर्नुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको आदर खोज्नुपर्छ। यदि तिनीहरू आफ्नो प्रतिज्ञाप्रति सत्यनिष्ठ रहे भने, तिनीहरूलाई यस्तो अनुग्रह र सामर्थ्य प्रदान गरिनेछ, जसले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण धार्मिकता पूरा गर्न सक्षम तुल्याउनेछ। ‘तर जति जनाले उहाँलाई ग्रहण गरे, उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो, अर्थात् तिनीहरूलाई, जो उहाँको नाउँमा विश्वास गर्छन्।’” Evangelism, 307.

येशूले आफ्नो वचनमा अन्तलाई आरम्भद्वारा स्पष्ट पार्नुहुन्छ, किनकि उहाँ नै वचन हुनुहुन्छ, र उहाँ नै अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ।

यी सात रेखाहरूलाई एकसाथ ल्याउँदा परमेश्वर र मानिसबीचको सञ्चार प्रक्रियाको अत्यन्त विस्तृत चित्र निर्माण हुन्छ, र अन्य “रेखा” साक्षीहरूद्वारा प्रस्तुत तथा स्थापित गरिएका धेरै अन्य निर्णायक र महत्त्वपूर्ण सत्यहरू पनि प्रकट हुन्छन्। अल्फा र ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्ने भविष्यवाणीका सात “रेखा”। तर मलाकीको पुस्तकको विषयमा के?

मलाकीको पुस्तक एडभेन्टिज्मभित्रका अविश्वासी याजकहरू विरुद्धको कठोर धिक्कार हो। यो संसारको अन्त्यमा एडभेन्टिज्मभित्र रहेका उपासकहरूको दुई वर्गको पहिचानसँग आरम्भ हुन्छ।

परमप्रभुको वचनको भार मलाकीद्वारा इसाएलतर्फ। परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “मैले तिमीहरूलाई प्रेम गरेको छु।” तर तिमीहरू भन्छौ, “तपाईंले हामीलाई कुन कुरामा प्रेम गर्नुभयो?” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “के एसाव याकूबको दाजुभाइ थिएन र? तैपनि मैले याकूबलाई प्रेम गरें।” मलाकी १:१, २

मलाकीले हामीलाई अझ स्पष्ट रूपमा बताउँछन् कि संसारको अन्त्यमा आराधकहरूको ती दुई वर्ग वास्तवमा पूजाहारीहरूका दुई वर्ग हुन्।

अब, हे याजकहरू हो, यो आज्ञा तिमीहरूकै लागि हो। यदि तिमीहरूले सुन्दैनौ, र यदि मेरो नामलाई महिमा दिन यसलाई हृदयमा राख्दैनौ भने, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, म तिमीहरूमाथि श्राप पठाउनेछु, र तिमीहरूका आशीर्वादहरूलाई श्रापित तुल्याउनेछु; हो, मैले तिनीहरूलाई अधिदेखि नै श्रापित तुल्याइसकेको छु, किनकि तिमीहरूले यसलाई हृदयमा राख्दैनौ। मलाकी २:१, २.

मलाकीको आरम्भले दुई वर्गका पूजाहारीहरूद्वारा लाओदिकेया र फिलाडेल्फियाको सन्देशको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। पूजाहारीहरूलाई “सुन” भनी आज्ञा गरिएको छ। यूहन्नाले ती पूजाहारीहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले वास्तवमा सुन्छन्, र पूजाहारीले परमेश्वरका करारद्वारा चुनिएका जनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छ। यदि तिनीहरूले “सुनेनन्” र “त्यसलाई हृदयमा राखेनन्” वा “राख्न चाहेनन्” भने, तिनीहरू पहिले नै श्रापित छन् र फेरि पनि श्रापित हुनेछन्।

तिमीहरू पनि, जीवित ढुङ्गाहरूझैँ, एउटा आत्मिक भवनको रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, एउटा पवित्र पूजाहारीत्व, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य आत्मिक बलिदानहरू चढाओ। त्यसकारण धर्मशास्त्रमा पनि यस्तो लेखिएको छ, “हेर, म सियोनमा एउटा प्रधान कुनाको ढुङ्गा, चुनिएको, बहुमूल्य, राख्दछु; र जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छ, त्यो कदापि लज्जित हुनेछैन।” यसकारण तिमीहरूका लागि, जो विश्वास गर्छौ, उहाँ बहुमूल्य हुनुहुन्छ; तर अवज्ञाकारीहरूका लागि, “निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरेको ढुङ्गा नै कुनाको शिर भएको छ,” अनि “ठेस लाग्ने ढुङ्गा र बाधाको चट्टान”— अर्थात् तिनीहरूका लागि, जो वचनमा ठेस खान्छन्, अवज्ञाकारी भएर; जसका लागि तिनीहरू नियुक्त पनि गरिएका थिए। तर तिमीहरू एक चुनिएको वंश, एक राजकीय पूजाहारीत्व, एक पवित्र जाति, एक विशेष प्रजा हौ; ताकि जसले तिमीहरूलाई अन्धकारबाट आफ्ना अद्भुत ज्योतिमा बोलाउनुभयो, उहाँका गुणगानहरू तिमीहरूले प्रकट गर। तिमीहरू, जो पहिले प्रजा थिएनौ, तर अब परमेश्वरका प्रजा भएका छौ; जसले दया पाएका थिएनौ, तर अब दया पाएका छौ। १ पत्रुस २:५-१०।

पूजाहारीहरू परमेश्वरका चुनिएका जनहरू हुन्, जो मन्दिरको जगमा रहेको “कुनाको ढुङ्गा” द्वारा परीक्षित हुन्छन्। कुनाको ढुङ्गा त्यही हो जससँग जगका अन्य सबै ढुङ्गाहरू मिलाइन्छन्, र यही त्यो ढुङ्गा पनि हो जसले सम्पूर्ण मन्दिरको भार वहन गर्दछ। मिलेरको कुनाको ढुङ्गा लेवीयव्यवस्था छब्बीसको “सात पटक” थियो। कुनाको ढुङ्गा, अथवा त्यो ढुङ्गा जसलाई निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरे, मन्दिरको निर्माणको एउटा सत्य कथा हो, जसलाई भविष्यवाणीको आत्माका लेखहरूमा अत्यन्त विशिष्ट रूपमा वर्णन गरिएको छ। अस्वीकार गरिएको पहिलो ढुङ्गासम्बन्धी एउटा बुँदा यो हो कि अस्वीकार गरिएपछि त्यसलाई अलग राखियो, र त्यस बिन्दुदेखि अघि मन्दिरका निर्माणकर्ताहरू आफ्नै कार्यक्षेत्रभित्र अलग राखिएको त्यस कुनाको ढुङ्गामा बारम्बार ठेस खान्थे। त्यो ठेस लाग्ने ढुङ्गा थियो।

मलाकीमा परमेश्वरले दुष्ट पूजाहारीहरूलाई, जसलाई मूर्ख लौदिकीय कुमारीहरू पनि भनिन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई “श्राप” दिन लाग्नुभएको छ र दिइसक्नुभएको पनि छ भनी सूचित गर्नुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई श्राप दिनुहुन्छ, किनकि तिनीहरूले एलियाहको सन्देशलाई “सुन्ने” र आफ्ना हृदयमा “राख्ने” छैनन्। एलियाहको सन्देशले पिताहरूको हृदयलाई सन्तानतर्फ र सन्तानहरूको हृदयलाई पितातर्फ फर्काउँछ। तिनीहरूका हृदय फर्काइनुले पिताहरू र सन्तानहरूको एलियाहको सन्देश सुन्नुलाई जनाउँछ, जुन पहिलो र अन्तिमको सिद्धान्त हो। पहिलो र अन्तिमको सन्देश सुन्नु मात्र पर्याप्त हुँदैन; त्यो हृदयमा राखिनुपर्छ। एलियाहको सन्देश स्वीकार गर्नु भनेको त्यसलाई

आफ्नो हृदयमा राख्नु हो। यदि कुनै पूजाहारीले त्यो सिद्धान्त सुन्ने छैन भने, ऊ श्रापित हुनेछ।

सन् १८६३ मा जब तिनीहरूले मिलेरले पत्ता लगाएको अति पहिलो आधारभूत सत्यलाई अस्वीकार गर्ने प्रक्रिया आरम्भ गरे, तब तिनीहरूले श्राप आफूमाथि ल्याए, र आजको यही दिनसम्म तिनीहरूले त्यस अस्वीकारलाई निरन्तरता दिनुबाहेक अरु केही गरेका छैनन्। तर यद्यपि प्रगतिशील श्राप सन् १८६३ मै आरम्भ भयो, (किनकि तिनीहरू पहिले नै श्रापित छन्), भविष्यकालीन स्वरूपमा रहेको त्यो श्राप आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब तिनीहरू प्रभुको मुखबाट उकेलिएका हुन्छन्, तब घटित हुन्छ। मलाकीको आरम्भले अन्त्यलाई चित्रण गर्दछ, किनकि अन्त्यले बुद्धिमान् र मूर्ख पूजाहारीहरूलाई दिइएको अन्तिम चेतावनीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मलाकीमा बुद्धिमान् र मूर्खलाई एसाव र याकूबका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। जेठो दाजु, जेठो जन्मिएको हुनाको जन्मसिद्ध अधिकारद्वारा भएको करारको प्रतिनिधित्व गर्ने, कान्छो भाइसँग विपरीत रूपमा उभिएको छ। जेठो पहिलोको प्रतिनिधि हो, र कान्छो अन्तिमको।

मलाकीमा एशाऊ र याकूब दुवै लाओडिसियाका एड्भेन्टिस्टहरू हुन्, तर पछिल्लोले अन्ततः प्रभुको “आवाज” सुने, पश्चात्ताप गरे, र उनको नाउँ इसाएलमा परिवर्तन गरियो। ज्येष्ठले, पहिलोले, सुनेन। याकूबले प्रभुको आवाज त्यस रात सुने जब उनले सपना देखे र सीढीमाथि स्वर्गदूतहरू उक्लँदै र ओर्लँदै गरेको देखे, जसले ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। याकूबले संसारको अन्त्यमा रहेका लाओडिसियाका एड्भेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो यूहन्ना र याकूबको स्वर्गदूतहरू उक्लँदै र ओर्लँदै गरेको सीढीसम्बन्धी सपनाद्वारा चित्रित रूपमा, प्रकाशको पुस्तक अध्याय १ का पहिलो तीन पदहरू अनुभव गर्दा, लाओडिसियाबाट फिलाडेल्फियालीहरूमा परिवर्तित हुन्छन्। त्यो अनुभवले याकूबको इसाएल, अर्थात् फिलाडेल्फियाली, बन्ने परिवर्तनको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ। याकूबको परिवर्तनकथाको अन्त्य तब हुन्छ जब उनले पनूएलमा ख्रीष्टसँग कुस्ती लड्छन्। यसरी याकूबको ज्येष्ठअधिकारको कथा प्रकाशको पुस्तक अध्याय १ का पहिलो तीन पदहरूमा आरम्भ हुन्छ, जब अन्तिम चेतावनीको सन्देशको मोहोर खोलिने कार्य भइरहेको हुन्छ, र यो सात अन्तिम विपत्तिहरूको समयमा, सङ्कष्टको समयमा, समाप्त हुन्छ।

आरम्भ र अन्तका ती सबै चार समूहहरूले, “पंक्तिमाथि पंक्ति” हुँदै, येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशको साक्षी दिन्छन्। प्रश्न यो हो कि मूर्ख पूजाहारीहरूले सुन्नेछन् कि सुन्नेछैनन्।

धन्य हो त्यो जसले पढ्दछ, र ती जसले यस अगमवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्दछन्; किनकि समय नजिकै छ। प्रकाश १:३।

जस बुद्धिमान् पुरोहितहरूले आत्माले मण्डलीहरूलाई जे भन्नुहुन्छ, त्यो सुन्छन्, तिनीहरूले एलियाहको सन्देश सुन्छन्। मिलर एलियाह थिए, र कसैले सुने, तर अरूले इन्कार गरे।

“हजारौँ मानिसहरू विलियम मिलरद्वारा प्रचार गरिएको सत्यलाई अँगाल्न अगुवाइ गरिए, र एलियाहको आत्मा र शक्तिमा परमेश्वरका सेवकहरू उक्त सन्देश घोषणा गर्न उठाइए। येशूका अग्रदूत यूहन्नाजस्तै, यस गम्भीर सन्देशको प्रचार गर्नेहरूले रूखको जरामै बज्चरो राख्न र मानिसहरूलाई पश्चात्तापयोग्य फल फलाउन आह्वान गर्न आफूहरू बाध्य भएको महसुस गरे। तिनीहरूको साक्षी यस्तो प्रकारको थियो कि यसले मण्डलीहरूलाई जगाउने, तिनीहरूलाई शक्तिशाली रूपमा प्रभावित गर्ने, र तिनीहरूको वास्तविक चरित्र प्रकट गर्ने उद्देश्य राख्थ्यो। अनि जब आउन लागेको क्रोधबाट भाग्नपुर्ने गम्भीर चेतावनी सुनाइयो, तब मण्डलीहरूसँग आबद्ध भएका धेरैले चङ्गाइको सन्देश ग्रहण गरे; तिनीहरूले आफ्ना पतनहरू देखे, र पश्चात्तापका तीतो आँसु तथा आत्माको गहिरो वेदनासहित परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याए। र जब परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूमाथि रह्यो, तब तिनीहरूले यो पुकार ध्वनित गर्न सहायता गरे, ‘परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइसकेको छ।’” Early Writings, 233.

मिलर एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मा दिने दुवैद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा पूर्वचित्रित गरिएको थियो, किनकि यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेले ख्रीष्टको पहिलो आगमनको लागि मार्ग तयार पारे, र मिलरले २२ अक्टोबर, १८४४ मा स्वर्गीय पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा ख्रीष्टको आगमनको लागि मार्ग तयार पारे। मलाकीले यूहन्ना र मिलरको कार्यलाई प्रत्यक्ष रूपमा

पहिचान गर्छन्।

हेर, म मेरो दूतलाई पठाउनेछु, र उसले मेरो सामु मार्ग तयार गर्नेछ; अनि तिमीहरूले खोज्ने प्रभु अचानक आफ्नो मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् वाचाको दूत, जसमा तिमीहरू आनन्द मान्छौ; हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ खार्नेवालाको आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदी खार्ने र शुद्ध पार्नेझैं बसेर लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं निर्मल तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा भेटी चढाऊन्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र अधिल्ला वर्षहरूमा जस्तै, मनपर्ने हुनेछ। अनि म न्याय गर्न तिमीहरूकहाँ नजिक आउनेछु; र म जादूटोना गर्नेहरूका विरुद्ध, व्यभिचारीहरूका विरुद्ध, झूटा शपथ खानेहरूका विरुद्ध, ज्यालामा मजदूरलाई थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, विधवा र दुहुरा बालकलाई पीडा दिनेहरूका विरुद्ध, र परदेशीलाई उसको अधिकारबाट वञ्चित गर्नेहरूका विरुद्ध, अनि मलाई भय नगर्नेहरूका विरुद्ध छिटो साक्षी हुनेछु, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि म परमप्रभु हुँ, म परिवर्तन हुँदिनँ; यसैले, हे याकूबका सन्तानहरू, तिमीहरू नाश भएका छैनौ। मलाकी ३:१-६।

आफ्नो इतिहासका 'पहरेदार'को रूपमा, मिलरको कार्यले मन्दिरको जग उठाउने कार्यको प्रतिनिधित्व गर्‍यो। आरम्भमा भएको उनको कार्यले त्यस्तो कार्यलाई चित्रित गर्नुपर्छ जसले मन्दिरको समाप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस अन्तिम कार्यका लागि तुरहीलाई निश्चित ध्वनि दिन अर्को पहरेदार आवश्यक पर्छ। मिलर र पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशले न्यायको उद्घाटनको घोषणा गरे, र जसको प्रतीक मिलर अन्तकालीन एडभेन्टवादमा हुन्, उसै पहरेदारले न्यायको समापनको घोषणा गर्नेछ।

मलाकीमा प्रभुले "टुनामुनावालाहरूका विरुद्ध, व्यभिचारीहरूका विरुद्ध, झूटा कसम खानेहरूका विरुद्ध, ज्यालादारीको ज्याला दबाउनेहरूका विरुद्ध, विधवा र दुहुरालाई थिचोमिचो गर्नेहरूका विरुद्ध, परदेशीलाई उसको हकबाट वञ्चित गर्नेहरूका विरुद्ध, र मलाई नडराउनेहरूका विरुद्ध" न्याय ल्याउने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ। यहाँ चिन्हित गरिएकाहरू ती हुन् जसले "सेनाहरूका परमप्रभु"लाई "डराउँदैनन्।" विलियम मिलर पहिलो स्वर्गदूतका दूत हुन्, जसले मानिसहरूलाई "परमेश्वरसँग डराओ" भनी आह्वान गर्दछ। आधारशिलाहरूलाई अस्वीकार गर्नु भनेको परमेश्वरको भयलाई अस्वीकार गर्नु हो।

किनकि, हेर, त्यो दिन आउँदछ, जो भट्टीझैं दन्कनेछ; र सबै अभिमानी, हो, र सबै दुष्कर्म गर्नेहरू परालसरि हुनेछन्; र आउने त्यो दिनले तिनीहरूलाई भस्म पार्नेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ, यहाँसम्म कि त्यसले तिनीहरूलाई न मूल छोड्नेछ न हाँगा। तर तिमीहरू जसले मेरो नाउँको भय मान्छौ, तिमीहरूका निम्ति धार्मिकताको सूर्य आफ्ना पखेटाहरूमा निको पार्ने शक्ति लिएर उदाउनेछ; र तिमीहरू बाहिर निस्कनेछौ, र गोठका बाछाहरूझैं बढ्नेछौ। अनि तिमीहरूले दुष्टहरूलाई कुल्चनेछौ; किनकि जुन दिन म यो गर्नेछु, त्यस दिन तिनीहरू तिमीहरूका खुट्टाका पैतालामुनि खरानी हुनेछन्, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। मेरा सेवक मोशाको व्यवस्था स्मरण गर, जुन मैले होरेबमा सबै इस्राएलका निम्ति नियमहरू र न्यायसम्बन्धी विधिहरूसहित उसलाई आज्ञा गरेको थिएँ। हेर, परमप्रभुको महान् र भयङ्कर दिन आउनुअघि म तिमीहरूकहाँ अगमवक्ता एलियालाई पठाउनेछु: अनि उसले बाबुहरूका हृदय सन्तानतर्फ, र सन्तानहरूका हृदय बाबुहरूतर्फ फर्काउनेछ, नत्रता म आएर पृथ्वीलाई श्रापद्वारा प्रहार गर्नेछु। मलाकी ४:१-६.

- बाइबलको आरम्भ (उत्पत्तिको पुस्तक) र बाइबलको अन्त्य (प्रकाशको पुस्तक)।
- पुरानो नियमको आरम्भ (उत्पत्ति) र पुरानो नियमको अन्त्य (मलाकी)।
- नयाँ नियमको आरम्भ (मत्ती) र नयाँ नियमको अन्त्य (पुनः प्रकाशको पुस्तक)।
- यूहन्नाको साक्षीको आरम्भ (यूहन्नाको सुसमाचार) र यूहन्नाको साक्षीको अन्त (फेरि, प्रकाशको पुस्तक)।
- मलाकीको आरम्भ र मलाकीको अन्त्य।

- मत्तीको सुसमाचारको आरम्भ र मत्तीको सुसमाचारको अन्त।
- यूहन्नाको सुसमाचारको आरम्भ र यूहन्नाको सुसमाचारको अन्त।
- चार सुसमाचारहरूको आरम्भ र चार सुसमाचारहरूको अन्त्य।

जब हामी एकभन्दा बढी पटक सन्दर्भ गरिएका भविष्यवाणीसम्बन्धी आरम्भ वा अन्त्यहरूलाई हटाउँछौं, तब पहिलो तीन पदहरूमा प्रकाशको पुस्तकमा एकसाथ ल्याई राखिनुपर्ने आठ भविष्यवाणीरेखाहरू बाँकी रहन्छन्। उत्पत्तिको अन्त्यको बारेमा के?

उत्पत्तिको पचासौँ अध्याय यूसुफको मृत्युमा समाप्त हुन्छ।

यसरी एक सय दश वर्षको उमेरमा योसेफको मृत्यु भयो; अनि उनीहरूले उनलाई सुगन्धित पदार्थले सुरक्षित पारे, र उनलाई मिश्रदेशमा एउटा कफिनभित्र राखियो। उत्पत्ति 50:26.

अध्याय अठचालीसले याकूबको मृत्युलाई संकेत गर्दछ। अध्याय अठचालीसमा याकूबको मृत्यु पहिले आउनु, र अध्याय पचासका समापन पदहरूमा यूसुफको मृत्यु आउनुले, उत्पत्तिको पुस्तकको अन्त्यका रूपमा उत्पत्तिका अन्तिम तीन अध्यायहरूमाथि अल्फा र ओमेगाको छाप अंकित गर्दछ।

ती दुई मृत्युहरूलाई मिस्रमा इस्राएलको बन्धकत्वको आरम्भ र अन्त्यका प्रतीकहरूका रूपमा प्रयोग गरिएको छ। आरम्भमा, याकूबको शरीर उसका पितृहरूका साथ गाडिनका लागि फिर्ता लगिन्छ, र जब मोशा मिस्रबाट बाहिर निस्कन्छ, तब उसले यूसुफको शरीरलाई उसका पितृहरूको समाधिस्थलमा गाडिनका लागि साथ लान्छ।

मोशाले यूसुफका हाडहरू आफूसँग लिए; किनकि यूसुफले इस्राएलका सन्तानहरूलाई कसम खुवाएर यसो भनेका थिए, “परमेश्वरले निश्चय नै तिमीहरूलाई भेट दिनुहुनेछ; तब तिमीहरूले मेरा हाडहरू यहाँबाट आफूसँगै लिएर जानू।” प्रस्थान १३:१९।

उत्पत्तिको अन्तिम भाग अन्तिम तीन अध्यायहरू हुन्। अठचालीसौँ अध्यायमा याकूब (इस्राएल) ले आफ्ना बाह्र पुत्रहरूमाथि आशिषहरू उच्चारण गर्छन्, जुन अनुसन्धानात्मक न्यायका “अन्तिम दिनहरू” मा ती बाह्र कुलहरूसँग के घट्छ भन्ने विषयका भविष्यवाणीहरूका रूपमा प्रत्यक्ष रूपमा चिन्हित गरिएका छन्।

याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई बोलाए, र भने, “एकसाथ भेला होओ, ताकि अन्तिम दिनहरूमा तिमीहरूलाई जे-जे घट्नेछ, म तिमीहरूलाई सुनाउँ। एकसाथ भेला होओ, र सुन, हे याकूबका छोराहरू; आफ्ना पिता इस्राएलको कुरा ध्यान दिएर सुन।” उत्पत्ति 49:1, 2.

अन्वेषणात्मक न्यायका “अन्तिम दिनहरू” मा प्रभु आफ्नो बाह्र पुत्रहरूलाई एकत्रित गर्ने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, जो प्रकाशको पुस्तकमा एक लाख चवालीस हजारका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। यिनीहरू तिनी हुन् जसलाई यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तकमा चित्रित गरेका छन्। तिनीहरू याकूबबाट आएको एउटा आह्वानद्वारा, आफ्नो प्रारम्भिक इतिहासबाट आएको एउटा आह्वानद्वारा एकत्रित गरिन्छन्, जसलाई तिनीहरूलाई “सुन्न” र त्यसतर्फ “कान दिन” भनिएको छ। अन्तिम दिनहरूमा, याकूबका पुत्रहरूद्वारा प्रतिरूपित भएकाहरूले एउटा सन्देश “सुन्छन्” र “कान दिन्छन्” अथवा, यूहन्नाले भनेझैं, त्यहाँ लेखिएका ती कुराहरूलाई “पालन” गर्छन्। यो पिताबाट सन्तानहरूप्रति आएको एउटा आह्वान हो; यही एलियाहको सन्देश हो। बोलाइएकाहरूलाई “याकूबका पुत्र” भनिएको छ, र तिनीहरूले आफ्ना पिता इस्राएलको पनि “कान दिनु” पर्नेछ।

मलाकीमा एसाव र याकूबले बुद्धिमान र मूर्ख कुँवारीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। आह्वान तिनीहरूका पिता याकूब र तिनीहरूका पिता इस्राएलबाट आउँछ, जसले यो पहिचान गराउँछ कि जब अन्तिम आह्वान गरिन्छ तब सबैजना लाओडिकीयाका एडभेन्टिस्ट हुन्छन्, र याकूब—छल गर्ने—को पुत्र हुने कि इस्राएल—विजयी हुने—को पुत्र हुने भन्ने छनोट तिनीहरूकै आफ्नै हातमा राखिन्छ। तिनीहरूलाई छनोट गर्न सक्षम बनाउने कुरा सन्देशभित्र निहित सृजनात्मक शक्ति हो। यदि सन्देश पढियो, सुनियो, र पालन गरियो भने, सबै कुराहरूलाई अस्तित्वमा ल्याएको उही

समान सृजनात्मक शक्तिद्वारा तिनीहरू इस्राएलको पुत्रमा परिवर्तन गरिनेछन्। सुन्न इन्कार गर्नु भनेको याकूब, अर्थात् छल गर्ने, को अनुभवलाई कायम राख्नु हो।

याकूबद्वारा दिइएको जम्मा हुने आह्वान, जो प्रकाशको पुस्तकमा खोलिएको सन्देशको पनि जम्मा हुने आह्वान हो, बुझ्नुपर्ने एउटा महत्त्वपूर्ण प्रतीक हो। लेवीव्यवस्था २६ को “सात पल्ट” ले सिकाउँछ कि पहिले तितरबितर हुनु नभएसम्म जम्मा हुनु हुँदैन। एक लाख चवालीस हजार तिनीहरू हुन्, जो आह्वानभन्दा अघि नै तितरबितर गरिएका थिए। यो सत्य बाइबलमा बारम्बार चिन्हित गरिएको छ।

हे राष्ट्रहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन, र टाढा-टाढाका टापुहरूमा यसको घोषणा गर, र भन, जसले इस्राएललाई छरपस्ट पारे, उहाँले नै उसलाई बटुल्नुहुनेछ, र गोठालोले आफ्नो बगाललाई जस्तै, उहाँले उसको रक्षा गर्नुहुनेछ। यर्मिया ३१:१०।

एक लाख चवालीस हजारसँग नवीकरण गरिने करारमा परमेश्वरले आफ्नो व्यवस्था हाम्रा हृदयहरूमा लेखिदिनुहुने प्रतिज्ञा समावेश छ। तर प्रभुद्वारा यो सृजनात्मक कार्य आफ्नो लागि सम्पन्न गराइनेहरू पहिले नै तितरबितर पारिएका हुन्छन्।

फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भन्दै, हे मानिसको पुत्र, तेरा दाजुभाइहरू, अर्थात् तेरा दाजुभाइहरू, तेरा कुलका मानिसहरू, र इस्राएलको सारा घराना नै, तिनीहरू नै हुन् जसलाई यरूशलेमका बासिन्दाहरूले भनेका छन्, ‘परमप्रभुबाट टाढा जाओ; यो भूमि स्वामित्वको निम्ति हामीलाई दिइएको छ।’ यसकारण भन, परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ: ‘यद्यपि मैले तिनीहरूलाई जातिहरूका बीचमा टाढा हटाइदिएको छु, र यद्यपि मैले तिनीहरूलाई देश-देशमा छरपस्ट पारेको छु, तैपनि तिनीहरू जहाँ-जहाँ जानेछन्, ती देशहरूमा म तिनीहरूका निम्ति अलिक सानो पवित्रस्थान हुनेछु।’ यसकारण भन, परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ: ‘म तिमीहरूलाई जातिहरूबाट निश्चय नै बटुल्नेछु, र तिमीहरू छरिएर रहेका देशहरूबाट तिमीहरूलाई भेला गर्नेछु, अनि म तिमीहरूलाई इस्राएलको भूमि दिनेछु। अनि तिनीहरू त्यहाँ आउनेछन्, र त्यहाँबाट त्यसका सबै घृणित वस्तुहरू र त्यसका सबै घिनलाग्दा कुराहरू हटाउनेछन्। अनि म तिनीहरूलाई एउटै हृदय दिनेछु, र म तिमीहरूभित्र एउटा नयाँ आत्मा राखिदिनेछु; अनि म तिनीहरूको शरीरबाट ढुङ्गाको हृदय निकालिदिनेछु, र तिनीहरूलाई मासुको हृदय दिनेछु।’ इजकिएल ११:१४-१९।

“तितरबितर हुनु” सँग सम्बन्धित एक लाख चवालीस हजारको भेला गरिने विषयमा अझ धेरै भन्न बाँकी छ, तर पहिले हामीले विचार गरिरहेका यी नौ सन्दर्भहरूमा अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षरसम्बन्धी विचारलाई एकत्रित गर्न आवश्यक छ।

उत्पत्तिको अन्तिम तीन अध्यायहरूमा दुई वर्गहरूको प्रतिनिधित्व गरिएको छ। एउटा विद्रोहीहरूको वर्ग र अर्को बुद्धिमानहरूको वर्ग। दुवै वर्गले “यो नै मार्ग हो, यसैमा हिँड” भन्ने स्वर सुन्छन्, तर एक वर्गले तुरहीको आवाज सुन्न र प्राचीन मार्गहरूमा हिँड्न इन्कार गर्‍यो। उत्पत्ति अठचालीसदेखि पचाससम्मका विद्रोहीहरूको वर्ग तेह्रौँ गोत्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा तेह्र कुलहरू थिए, र आधुनिक इस्राएलको आरम्भमा तेह्र चेलाहरू थिए। जुन एउटा चेला अन्य बाह्र चेलाहरूबाट भिन्न ठहरिएको छ (जसरी एफ्राइम अन्य कुलहरूबाट भिन्न ठहरिएको थियो), ती दुवै विद्रोहका प्रतीक हुन्। सिस्टर ह्वाइटले यहूदालाई प्रत्यक्ष रूपमा एउटा मूर्ख कुमारी भनी सम्बोधन गर्नुहुन्छ।

“गहुँका बीचमा जाँडहरू थिए, र सधैं रहनेछन्; बुद्धिमान् कन्याहरूका साथ मूर्ख कन्याहरू; आफ्ना बच्चीहरूसहित भाँडाहरूमा तेल नभएकाहरू। ख्रीष्टले पृथ्वीमा स्थापना गर्नुभएको मण्डलीमा एउटा लोभी यहूदा थियो, र मण्डलीको इतिहासको प्रत्येक चरणमा यहूदाहरू रहनेछन्।” Signs of the Times, October 23, 1879.

यहूदा इस्करियोती एक मूर्ख कुँवारी था; वह जंगली बीज था, और यदि वह एक मूर्ख कुँवारी था, तो वह एक लाओदीकियाई भी था।

“मूर्ख कुमारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मण्डलीको अवस्था, लाओदिकेयाको अवस्थाको रूपमा पनि वर्णन गरिएको छ।” Review and Herald, August 19, 1890.

उत्पत्तिको अठचालीसौँ अध्यायमा यूसुफका दुई छोराहरूले दुवैले याकूबबाट आशिष् प्राप्त गरे, र त्यसपछि उनीहरूलाई “अर्ध-गोत्रहरू” भनेर उल्लेख गरियो। अर्ध-गोत्र भए पनि, तिनीहरू अझै पनि गोत्र नै थिए। यहूदा इस्करियोतीको स्थानमा मत्तियासलाई नियुक्त गरियो, ताकि यहूदा इस्करियोतीले पहिले ओगटेको बाह्रौँ स्थान पूरा होस्। यहूदा एक चेला थियो, र यस अर्थमा—प्राचीन इस्राएलको अन्त्यतिर तेह्र जना चेलाहरू थिए, जसरी यसको आरम्भमा तेह्र गोत्रहरू थिए।

योसेफका छोरा एप्रेम (तेह्रौँ गोत्र) विद्रोहको प्रतीक बने, जब उत्तरका दस गोत्रहरू यारोबामको समर्थनमा एकजुट भए र राज्यलाई उत्तरका दस गोत्र र दक्षिणका दुई गोत्रमा विभाजित गरे। म किन योसेफका छोरा एप्रेमलाई उनका भाइ मनश्शेको सट्टा विद्रोहको प्रतीकका रूपमा चिनाउँछु? एप्रेमसँग सम्बन्धित विद्रोह याकूबले आफ्ना बाह्र छोराहरूलाई आशीर्वाद दिनुअघि नै, अठचालीसौँ अध्यायमा सुरु हुन्छ। अठचालीसौँ अध्यायमा याकूबले पहिले योसेफका दुई छोराहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्। मनश्शे जेठा भएकाले योसेफ अपेक्षा गर्छन् कि उनका छोराहरूमाथिको पहिलो आशीर्वाद मनश्शेमाथि पर्नु पर्दछ, र याकूबले एप्रेमलाई छान्दा योसेफले याकूबको विरुद्ध विद्रोह गर्छन्।

परमेश्वरका चुनिएकाहरूका प्रतिनिधिका रूपमा एफ्राइमको आरम्भले विद्रोहको एउटा साक्ष्य धारण गर्दछ, र एफ्राइमको अन्त लेवीव्यवस्था छब्बीसको ७२३ ई.पू. देखि १७९८ सम्म फैलिएको “सात पल्ट” को तितरबितर हुनुलाई प्रकट गर्दछ। ७२३ ई.पू.मा उत्तरी दश कुलहरू, अर्थात् एफ्राइमको राज्य, (जो इस्राएलको नामले पनि चिनिन्थ्यो) बाइबलको भविष्यवाणीको राज्यका रूपमा एक घातक चोट प्राप्त गर्‍यो। त्यस घातक चोटले एउटा समय-सम्बन्धी भविष्यवाणीको आरम्भ गर्‍यो, जसको समापन १७९८ मा पोपतन्त्रिक शक्तिले र त्यसको राज्यले घातक चोट प्राप्त गर्दा भयो। १७९८ मा पोपतन्त्रिक शक्तिको घातक चोटले बाबेलको अन्तिम पतनलाई प्रतिरूपित गर्दछ, जब उत्तरको राजाले दानियेल एघार पद पैतालीसमा “उसको सहायता गर्ने कोही नहुँदा आफ्ना अन्तमा आइपुग्नेछ।” अन्तिम दिनहरूमा बाबेलको विद्रोह र पतन १७९८ मा पोपतन्त्रिक शक्तिको विद्रोह र पतनद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, जुन फेरि ७२३ ई.पू.मा एफ्राइम (इस्राएल) को राज्यको विद्रोह र पतनद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो, र त्यो फेरि उत्पत्तिको अन्त्यभागमा चिन्हित गरिएअनुसार आफ्ना पिताको भविष्यसूचक प्रेरणाविरुद्ध यूसुफको विद्रोहद्वारा प्रतिरूपित गरिएको थियो।

एफ्राइमले प्रतीकात्मक रूपमा जनाउने विद्रोह उसको पिताको (यूसुफको) आफ्ना पिताविरुद्ध (याकूबविरुद्ध) गरेको विद्रोहबाट सुरु भयो। अन्ततः यसले उत्तरका दस कुलहरूको विद्रोहतर्फ डोर्‍याउँछ, जसले लैव्यवस्था २६ मा “सात पटक” को रूपमा “प्रतिनिधित्व गरिएको तितरबितर” तर्फ पुर्‍याउँछ। उत्तरको राज्य तितरबितर भएको समयावधि दुई कालखण्डमा विभाजित छ। एउटा सन् ५३८ मा समाप्त हुने, अर्को कालखण्ड सन् १७९८ मा समाप्त हुने, र यी सबैले प्रकाशको पुस्तकमा कृपाकाल बन्द हुनुअघि ठीक अघि मोहर खोलिने सन्देशतर्फ संकेत गर्छन्। त्यस सन्देशले बेबिलोनको अन्तिम पतनलाई पहिचान गराउँछ। एफ्राइमको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासको प्रत्येक मार्गचिह्नमा विद्रोह अंकित छ। ठीक त्यसरी नै, तेह्रौँ चेला यहूदा इस्करियोतीको विद्रोह पनि अंकित छ। यी ती दुई साक्षीहरू हुन् जसले तेह्र संख्यालाई विद्रोहको प्रतीकका रूपमा पहिचान गराउँछन्। तर यदि कुनै व्यक्ति मिलरले पत्ता लगाएको पहिलो सत्य र एड्भेन्टवादद्वारा त्यागिएको पहिलो सत्यमाथि निर्माण गरिएका एड्भेन्टवादका आधारशिलाहरूमाथि उभिएको छैन भने, यीमध्ये कुनै पनि पवित्र सत्यलाई चित्र सकिँदैन।

उत्पत्तिको समाप्ति हामीले विचार गर्दै आएका अन्य सबै रेखाहरूसँग मेल खान्छ। सारांशमा:

आरम्भमा पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको स्वर्गीय त्रयले आकाश र पृथ्वीको सृष्टिलाई साक्षी दिए, जुन पुत्रद्वारा सम्पन्न गरिएको थियो, जो वचन पनि हुनुहुन्छ। वचन पिता र मानवजातिबीच सञ्चारको माध्यम बन्नुभयो, र वचन नै मानवजातिले पितासँग सञ्चार गर्ने एकमात्र मार्ग हो। पिताको सन्देश पुत्रद्वारा स्वर्गमा लूसिफरको विद्रोहपछि लूसिफर (प्रकाश बोक्ने) को स्थान लिने स्वर्गदूत गब्रिएललाई दिइयो। गब्रिएलले त्यो प्रकाश, अथवा सन्देश, ग्रहण गर्छन् र त्यसलाई एक अगमवक्तासम्म पुर्‍याउँछन्, जो पतित सृष्ट परिवारलाई पिताबाट आएको सन्देश पुर्‍याउने दायित्व दिइएको पवित्र सृष्ट प्राणी हो। अगमवक्तालाई दिइएको सन्देश लिखित गरिन्छ र त्यसपछि मानवजातिसम्म पुर्‍याइन्छ। सञ्चार प्रक्रियाको प्रत्येक चरणमा सन्देश पवित्र हुन्छ, र यही कारणले पतित मानव प्राणी भएका अगमवक्ताहरू पवित्र हुनुपर्छ। जुन बिन्दुमा पवित्र सन्देश पतित मानवजातिका हातमा सुम्पिन्छ, त्यहीँ मानवजातिमा अपवित्र नगरिएका हातहरूले पवित्र सन्देश सम्हाल्ने सम्भावना रहन्छ। यसरी पवित्र सन्देशको प्रकाशले प्रकाश र अन्धकार दुवै उत्पन्न गर्छ। जब यो सन्देश पतित मानव परिवारभित्रकाहरूले ग्रहण गर्छन्, त्यसमा सबै कुरा सृष्टि गर्ने त्यही सृजनात्मक शक्ति निहित हुन्छ, र त्यही शक्ति त्यस प्राणीलाई धर्मी ठहराउने शक्ति हो। सञ्चार प्रक्रियाको प्रारम्भले सञ्चार प्रक्रियाको अन्त्यलाई दर्साउँछ। यसकारण, यदि सन्देश सुनिन्छ, पढिन्छ र पालन गरिन्छ भने, त्यस सन्देशले पतित मानवजातिलाई पुनःसृष्टि गरी पुत्रको प्रतिरूपमा ल्याउँछ।

धन्य हो त्यो जसले पढ्दछ, र तिनीहरू जसले यस भविष्यवाणीका वचनहरू सुन्दछन्, र त्यसमा लेखिएका कुराहरू पालन गर्छन्; किनकि समय निकट छ। प्रकाश 1:3.

अन्वेषणात्मक न्यायको “अन्तिम दिनहरू” मा पतित मानवजातिलाई यूहन्नाले यसरी चित्रण गर्छन् कि तिनीहरूले आफ्ना पछाडिबाट आएको एउटा स्वर सुन्छन् र विगततर्फ डोर्‍याउने सन्देश ग्रहण गर्न फर्कन्छन्। जसले त्यो सन्देश ग्रहण गर्छन् र त्यसलाई आफ्नो जीवनको एउटा अंश मात्र नभई आफ्नो सम्पूर्ण जीवन नै बनाउँछन्, तिनीहरू त्यहीँ र त्यतिखेरै धर्मी ठहराइन्छन्। धर्मी ठहराइनु भनेको पवित्र बनाइनु हो। जब पिताबाट पठाइएको सन्देश पढ्ने र सुन्नेहरूले त्यो सन्देश स्वीकार गर्छन् र पवित्र बनाइन्छन्, तब त्यो सन्देशभित्र निहित सृजनात्मक शक्तिद्वारा हुन्छ। मानिसहरूले अब्राहामलेझैं विश्वास गर्दा, त्यही सृजनात्मक शक्तिले मानिसहरूलाई धर्मी ठहराउने कार्य सम्पन्न गर्छ। उक्त सन्देशले तिनीहरूलाई फर्केर पछाडिको स्वर सुन्न निर्देशित गर्छ, जसले पुराना मार्गहरूतर्फ डोर्‍याउँछ, र ती नै आधारभूत सत्यहरू हुन्। उक्त सन्देशले तिनीहरूलाई समस्त सत्यभित्र डोर्‍याउँछ, र जब तिनीहरू ती पुराना मार्गहरूमा हिँड्छन्, तब तिनीहरू धर्मी ठहराइएकाहरूको मार्गमै हिँडिरहेका हुन्छन्।

तर धर्मीहरूको बाटो चम्किरहेको ज्योति जस्तै हुन्छ, जो पूर्ण दिन नआउज्जेल झन्-झन् उज्यालो हुँदै जान्छ। दुष्टहरूको मार्ग अन्धकारजस्तै हुन्छ; तिनीहरू केमा ठोक्किन्छन्, सो जान्दैनन्। हे मेरो छोरा, मेरा वचनहरूमा ध्यान दे; मेरा कथनहरूतर्फ तेरो कान लगाऊ। ती तेरा आँखाबाट टाढा नजाऊन्; तिनलाई तेरो हृदयको बीचमा राख। किनकि जसले तिनलाई भेट्नुपर्छ, तिनका लागि ती जीवन हुन्, र तिनको सारा शरीरका लागि स्वास्थ्य हुन्। आफ्नो हृदयलाई सम्पूर्ण सतर्कतासाथ सुरक्षित राख; किनकि जीवनका मूल प्रवाहहरू त्यसैबाट निस्कन्छन्। टेढो मुख तुझबाट टाढा राख, र कुटिल ओठहरू आफूबाट पर हटा। तेरा आँखाहरू सीधै अगाडि हेरून्, र तेरा परेलीहरू तेरो सामुन्नेतिर सोझै लागून्। आफ्ना पाइलाको बाटो विचार गर, र तेरा सबै मार्ग स्थिर होऊन्। न दाहिनेतिर मोड, न देब्रेतिर; आफ्नो खुट्टा खराबीबाट हटाइराख। हितोपदेश 4:18-27।

प्रेषित सन्देशद्वारा धर्मी ठहराइएकाहरू झन्झन् बढ्दो ज्योतिलाई प्रतिनिधित्व गर्ने बाटोमा हिँड्छन्, तर त्यही ज्योतिले दुष्टहरूको मार्गलाई त्यसैअनुसार अझ अन्धकारमय बनाउँछ। ज्योतिले अन्धकारबाट छुट्याउँछ। आरम्भमा ज्योति होस् भनी आज्ञा गर्ने सृजनात्मक शक्तिले अन्त्यमा मानवजातिमाथि त्यही प्रभाव उत्पन्न गर्छ, जुन प्रभाव आरम्भमा ज्योतिले गर्‍यो। पछाडिबाट आउने स्वर सुन्न झन्कार गर्ने, र त्यसैले अन्धकारमय मार्गमा हिँड्न रोज्ने वर्ग उहाँको वचनमा “ठेस खान्छ”, किनकि तिनीहरू आधारशिलामा, पुरानो जाँचिएको शिलामा, ठेस खान्छन्। त्यो स्वर अल्फा र ओमेगा हो, र जब धर्मी ठहराइएकाहरू ती वचनहरू सुन्छन् र आफ्ना हृदय ती वचनहरूतर्फ झुकाउँछन्, तब तिनीहरूले ती वचनहरू आफ्ना हृदयको बीचमा राख्छन्, किनकि अल्फा र ओमेगाले तिनीहरूका हृदयहरूलाई पिताहरूतर्फ, (अतीततर्फ) फर्काउँछ, र पिताहरूका हृदयहरूले अन्त्यतर्फ संकेत गर्छन्।

धर्मीहरूको मार्ग सीधोपन हो; हे परम सीधा हुनुहुने, तपाईंले धर्मीहरूको बाटोलाई तौलनुहुन्छ। निश्चय नै, हे परमप्रभु, तपाईंका न्यायहरूको मार्गमा हामीले तपाईंको प्रतीक्षा गरेका छौं; हाम्रो प्राणको अभिलाषा तपाईंको नामतर्फ र तपाईंको स्मरणतर्फ छ। मेरो प्राणले रातिमा तपाईंलाई चाहना गरेको छ; हो, मभित्रको मेरो आत्माले बिहान सबेरै तपाईंलाई खोज्नेछ; किनकि जब तपाईंका न्यायहरू पृथ्वीमा हुन्छन्, तब संसारका बासिन्दाहरूले धार्मिकता सिक्नेछन्। यशैया 26:7-9.

परमेश्वरले धर्मीहरूको मार्गमा हिँड्नेहरूलाई तौलनुहुन्छ, अथवा उहाँले तिनीहरूको न्याय गर्नुहुन्छ, र उहाँले यसो “अन्तिम दिनहरू” मा गर्नुहुन्छ, जब उहाँका न्यायहरू पृथ्वीमा हुन्छन्। धर्मीहरू ती हुन् जसले दस कन्याको दृष्टान्तमा भएको ढिलाइको समयको परिपूर्तिमा प्रभुको प्रतीक्षा गरेका छन्। बढ्दो ज्ञानको मार्गमा हिँड्नेहरूको चाहना भनेको परमेश्वरको नाम, उहाँको चरित्र, को अझ बढ्ता र अझ बढ्ता समझ प्राप्त गर्नु हो। आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गरेका ती नै अन्तिम चेतावनीको सन्देश घोषणा गर्नेहरू हुन्, किनकि तिनीहरू नै मध्यरात्रिको पुकार घोषणा गर्नेहरू हुन्, जुन निःसन्देह प्रकाश १८ को पहिलो आन्तरिक सन्देश हो, जसको पछि दोस्रो, बाह्य सन्देश आउँछ।

अनि यी कुराहरू पछि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई स्वर्गबाट ओर्लेर आएको देखें, जससँग महान् अधिकार थियो; अनि पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। अनि उसले प्रबल स्वरमा ठूलो आवाजले पुकार्दै भन्यो, “महान् बेबिलोन पतन भएको छ, पतन भएको छ, र दुष्टात्माहरूको बासस्थान, प्रत्येक अशुद्ध आत्माको अड्डा, र प्रत्येक अशुद्ध तथा घृणित चराबाट भरिएको पिँजडा भएको छ। किनकि सबै जातिहरूले त्यसको व्यभिचारको क्रोधको मदिरा पिएका छन्, र पृथ्वीका राजाहरूले त्यससँग व्यभिचार गरेका छन्, र पृथ्वीका व्यापारीहरू त्यसका विलासिताको प्रशस्तताद्वारा धनवान् भएका छन्।” अनि मैले स्वर्गबाट अर्को आवाज सुनें, यसो भन्दै, “हे मेरा जनहरू, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू त्यसका पापहरूका सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले त्यसका विपत्तिहरू नपाओ।” प्रकाश 18:1-4।

जब प्रकाशको अठारौँ अध्यायको स्वर्गदूत ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा ओर्ले, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीले पुराना मार्गहरूमा फर्कनुहोस् भन्ने आफ्नो अन्तिम आह्वानलाई अस्वीकार गर्‍यो। त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिकामा यो सच्चा प्रोटेस्टेन्टवादको सिङ्ग रहन छोड्यो। त्यस बिन्दुमा, प्रकाशको दशौँ अध्यायको स्वर्गदूत ११ अगस्ट, १८४० मा एडभेन्टवादको प्रारम्भमा ओर्लेदा यूहन्नाद्वारा प्रतिरूपित गरिएझैं, त्यस प्रबल स्वरको सन्देशलाई ग्रहण गरी आत्मसात् गर्ने छनोट गर्नेहरूका लागि एक परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ भयो। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश अस्वीकार गरिँदा सच्चा प्रोटेस्टेन्टवादको ओढनी धारण गरेको आत्मिक राष्ट्रले त्यसपछि एडभेन्टवादको प्रारम्भमा पतित प्रोटेस्टेन्टवादको पदचिह्न पछ्यायो।

तब सच्चा प्रोटेस्टेन्ट सीङ्ग प्रकाश १० मा स्वर्गदूतको हातमा रहेको सानो पुस्तकको सन्देश स्वीकार गर्नेहरूलाई दिइयो। सन् १८४० देखि १८४४ सम्म एडभेन्टवादको आरम्भमा भएको परीक्षाको प्रक्रिया, सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ देखि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागु नहुन्जेल एडभेन्टवादको अन्त्यकालमा हुने परीक्षाको प्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्दछ। सन् १८४० देखि १८४४ को पहिलो इतिहासभित्र, र सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ मा आरम्भ भएको परीक्षाको प्रक्रियाले, प्रोटेस्टेन्टवादको ओढनी धारण गरिरहेका विश्वास गर्नेहरूको पूर्ववर्ती समूहबाट सच्चा प्रोटेस्टेन्टवादको ओढनी ग्रहण गर्ने विश्वास गर्नेहरूको एउटा नयाँ समूहमा व्यवस्थागत संक्रमणलाई चिह्नित गर्दछ।

धर्मी ठहराइएकाहरूको मार्गसम्बन्धी हाम्रो विचारको लागि अझ महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो कि त्यस इतिहासभित्र एउटा निराशा छ, जसले ढिलाइको समयको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ। त्यस समयमा विश्वासयोग्यहरू आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहन्छन्, र त्यो समय मध्यरातको पुकारको सन्देशको मुद्राभेदनसँगै समाप्त हुन्छ। एडभेन्टवादको आरम्भमा रहेको त्यो जाँचको प्रक्रिया २२ अक्टोबर, १८४४ मा मध्यरातको पुकारको सन्देश समाप्त हुँदा अन्त्य भयो। अन्त्यको समयमा त्यो जाँचको प्रक्रिया, संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवारको व्यवस्थाको समयमा यूहन्नाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूका लागि, समाप्त हुन्छ। अन्त्यको मध्यरातको पुकारको सन्देश, सुरुवातमा जस्तै, समाप्त हुनेछ, र एडभेन्टवादको सुरुवातमा मध्यरातको पुकारको सन्देश जाँचको प्रक्रिया समाप्त हुनुभन्दा पहिले नै मुद्राभेद गरिएको थियो। सुरुवातको मध्यरातको पुकारको सन्देश अहिले अन्त्यमा मुद्राभेद हुँदैछ।

धर्मी ठहराइएका बुद्धिमती कुमारीहरू परमेश्वरसँग करारमा प्रवेश गर्छन्, जब दुष्ट मूर्ख कुमारीहरू मृत्युको करारमा प्रवेश गर्छन्।

उहाँले भन्नुभयो, “यही विश्राम हो, जसद्वारा तिमीहरूले थाकेकालाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो”; तर तिनीहरूले सुन्न चाहैनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, पछिल्लि लडून्, टुक्राटुक्रा पारिऊन्, पासोमा परून्, र समातिऊन्। यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने हे घमण्डी मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, “हामीले मृत्यु-सँग करार बाँधेका छौं, र अधोलोकसँग हामीले सम्झौता गरेका छौं; जब प्रलयकारी कोर्षा भएर जानेछ, तब त्यो हामीकहाँ आइपुग्नेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र असत्यको मुनि हामी लुकेका छौं।” यसकारण परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, “हेर, म सिय्योनमा जगको निम्ति एउटा ढुङ्गा राख्दछु, जाँचिएको ढुङ्गा, बहुमूल्य कुनाको शिलाखण्ड, दृढ जग: जसले विश्वास गर्दछ, त्यो हतारिनेछैन।” यशैया 28:12-16।

धर्मी ठहराइएकाहरूले मण्डलीकहाँ मध्यरातको पुकारको पवित्र सन्देश लिन्छन्, र त्यसपछि तिनीहरूले मानवजातिलाई बेबिलोनबाट बाहिर बोलाउँदै दोस्रो स्वरको सन्देश घोषणा गर्छन्।

“यसरी, संसारलाई चेतावनी दिनका निम्ति हुने अन्तिम कार्यमा मण्डलीहरूलाई दुईवटा स्पष्ट आह्वानहरू गरिन्छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, ‘बाबेल ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो महान् सहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पिलाएकी छ।’ अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रचण्ड पुकारमा स्वर्गबाट एउटा आवाज यसो भनी सुनिन्छ, ‘हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र उसका विपत्तिहरूमा परेनौ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू स्मरण गर्नुभएको छ।’” Review and Herald, December 6, 1892.

बाबेलबाट बाहिर निस्केर धर्मीहरूको मार्गमा हिँडिरहेकाहरूसँग मिल्नेहरू स्वर्गीय त्रयको नामद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको बप्तिस्माको जलमार्फत भेडाबाडामा ग्रहण गरिन्छन्। धर्मी ठहरिएकाहरू—चाहे तिनीहरू पातमोसमा यूहन्नालाई दिइएको सन्देश अहिले सुनिरहेकाहरू हुन्, वा त्यसपछि बाबेलबाट बोलाइएकाहरू—सबै पवित्र आत्मा ग्रहण गरेर धर्मी ठहरिन्छन्। पवित्र आत्माको दिव्यता र मानिसको मानवताको त्यो संयोजन, ख्रीष्टले मानव स्वभाव आफूमाथि धारण गर्नुहुँदा उदाहरणस्वरूप प्रस्तुत गरिएझैं, सम्पन्न भएको थियो। एक लाख चवालीस हजारलाई दुई साक्षीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, अर्थात् याकूबका बाह्र पुत्रहरू र बाह्र चेलाहरू। दुष्टहरूलाई तेहाँ कुल र तेहाँ चेलाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। दुवै दृष्टान्तमा रहेका यी “तेह” जनहरूलाई परमेश्वरका निम्ति पूजाहारी हुन बोलाइएको थियो, र त्यस बोलावटलाई अस्वीकार गर्नेहरू एसावद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छन्, जबकि उनका कान्छा भाइ याकूबले त्यो बोलावट स्वीकार गर्नेहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। एसाव र याकूब दुवैले संसारको अन्त्यमा रहेका लाओदिकीया सातौँ-दिनका एड्भेन्टिस्टहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। एक वर्गले अगमवक्ताका लेखनहरूद्वारा सम्प्रेषित पवित्र सन्देश स्वीकार गर्छ र इसाएलमा परिवर्तन गरिन्छ, जबकि एसावले आफ्नो नाम कायमै राख्छ।

निस्सन्देह, अल्फा र ओमेगाका यी नौ पङ्क्तिहरूमा अझ धेरै कुरा समाविष्ट छन्, किनकि यो परमेश्वरको वचनमा भएका आरम्भहरू र अन्त्यहरूको केवल एउटा संक्षिप्त सारांश मात्र थियो।

सृष्टिदेखि दोस्रो आगमनसम्मका भविष्यसूचक इतिहासहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहासका नौ रेखाहरू। आरम्भ र अन्तका यी सबै नौ भविष्यसूचक रेखाहरू प्रत्यक्ष रूपमा प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायका पहिलो तीन पदहरूसँग सम्बन्धित छन्। ती तीन पदहरूले यो चिनारी दिन्छन् कि अनुग्रहको अवधि बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि अनावृत गरिने येशू ख्रीष्टको प्रकाश, परमेश्वरको सृजनात्मक शक्तिको एक प्रकट अभिव्यक्ति हो। मोशाको समयदेखि लिएर प्रकटकर्ता यूहन्नाको समयसम्म आफ्ना साक्ष्य प्रस्तुत गर्ने विभिन्न साक्षीहरूबाट यस्तो जटिल रूपमा

एकआपसमा गाँसिएको साक्ष्य कसको अर्को शक्तिले निर्माण गर्न सक्थ्यो र?

तिम्रा जुत्ता फुकाल, किनकि यो पवित्र भूमि हो।